

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 47. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094983552/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Finale. Allegro maestoso

Orkaner fører hen over himlen, kometerne hvirvles om i dem som brændende halmstrå i blæst; de spruder ild rundt omkring og fejer med deres glødende haler planeterne ned til alle sider. Solen røkkles løs fra sin plads, den ruller ned over himmelskrenten og drypper fra randen som en vældig dråbe ned i det skrækkelige mørke derude, hvor kun skaberens tanke tør færdes. Sydende og hvislende faldt den ned i det sorte ocean dybt under, hvis bulger lukker sig kogende over den faldne sol, der straks efter driver om på dem som sorte slakker.

Kloder løsrives af orkanen og flyver mellem liverandre som glødende sønner fra en smedeov. Tæt som lagl drysset de ned fra deres pladser, en hær af gusler, der regner ned i evigheds ocean og bedækker dets bølger med det smuds, de allesammen forvandles til.

Skaberens har rejst sig fra sin tronstol. Undergangen er nær. I sin højre hånd holder han tilintetgørelsens septer, som han strækker ud over verden. Han har rejst sig, han skrider frem over himlens blå tronstol, den skælver under hans trin. Når han sætter foden, gynger himlen, så stjernerne flyver om ham som en ildsky, de ophvirvles i hans fodspor som en glødende tåge, de driver ned over hans hoved og skuldre som flammende rim. Med mægtige skridt træder han frem. Dær står det store træ, hvis stamme er vokset op foran hans trone, for hans altsæende øje, det træ, hvis kviste hver især bær en hel verden, skabelens træ. Han griber om dets stamme med sin hånd, det skælver, dets rødder rækker langt ned i grunden, hvor det forgrener sig lige til helvede. Derfra ho-